

पेशागत हकहित, सुरक्षा, श्रम एकता आजको आवश्यकता

FIGURE

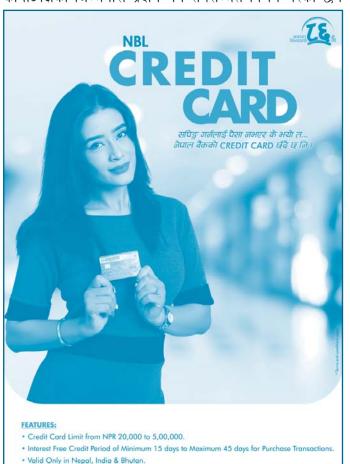
NEBEU SANDESH

वर्ष - ८ अङ्क १ पूर्णाङ्क १२ २०८० बैशाख सहयोग रू. २०/-

युनियनको छैटौ केन्द्रीय बैठक सुसम्पन्न

युनियनको गतिविधि तथा कार्यक्रमको सिमक्षा, संगठन विस्तार, बुलेटिन प्रकाशन, तथा नयाँ केन्द्रीय कोषाध्यक्ष मनोनयन लगायतका विषयहरू छलफल गर्न यही मिति २०८० बैशाख २१ गते यस युनियनको केन्द्रीय सिमितिको बैठक सुसम्पन्न भएको छ।

का.वा. केन्द्रीय अध्यक्ष श्री अनिल तामाङ्ग योञ्जनको अध्यक्षतामा सम्पन्न उक्त बैंठकले रिक्त केन्द्रीय कोषाध्यक्ष पदमा यसै युनियनका केन्द्रीय सदस्य श्री संजिव खितवडालाई कार्यवाहक कोषाध्यक्षको जिम्मेवारी प्रदान गर्ने सर्वसम्मत निर्णय गरेको छ ।

HEAD OFFICE: Dharmapath, Kath Tel.: 01-4247999

Financial Literacy and Energy Efficiency

Naveen Adhikari Assistant Professor Central Department of Economics Tribhuvan University

Abstract

Due to its implications for energy conservation and the avoided economic costs, households' underinvestment in energy-efficient technologies continue

to be a major concern for policymakers. The reception of energy-efficient machines, durables and technologies by an economic agent offers both energy preservation and financial benefits. Refrigerators, air conditioners, and induction cooktops are just a few examples of the kinds of appliances that fall under this category.

All of them use less energy while maintaining the same level of performance. Energy-efficient household goods typically have higher upfront costs but lower operating costs, resulting in long-term financial savings. The adoption of energy-efficient technologies has been sluggish, despite the potential advantages in terms of cost and energy savings. The energy efficiency gap is caused by market failures like insufficient information dissemination, principal-agent conflicts, unaccounted externalities, and difficulties obtaining credit or liquidity.

Continue to Page: 11 ...

युनियनको प्रादेशिक कार्यसमिति गठन

युनियनको प्रादेशिक समितिहरूलाई निर्माण तथा पुनर्गठन गर्न हामी निरन्तर प्रयत्नरत रहेका छौं।

सोही सन्दर्भमा मिति २०७९ साल मंसिर २४ गते शनिवारका दिन यस युनियनको केन्द्रीय सचिव श्री सुन्दर कुमार पालको अध्यक्षतामा जनकपुरमा गरिएको भेलाबाट यस युनियनको मधेस प्रदेशस्तरीय पाँच सदस्यीय कार्यसमिति गठन भएको छ ।

उक्त प्रदेश सिमितिमा अध्यक्ष श्री नगेन्द्र प्रसाद महतो, सिचव श्री मुकेश कुमार मिश्र, कोषाध्यक्ष श्री रिञ्जित कुमार भा, सदस्य श्री सिमा कुमारी कर्ण र सदस्य श्री लक्ष्मी कुमार साह सर्वसम्मत मनोनयन हन्भएको छ ।

उहाँहरूको सफल कार्यकालको लागि नेपाल बैङ्ग कर्मचारी युनियन हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्न चाहन्छ ।

कर्मचारी उत्पादकत्व र नेपाल बैङ्क लिमिटेड

साधारणतया कर्मचारी उत्पादकत्व भन्नाले inputn लाई output मा परिवर्तन ठार्न सक्ने कर्मचारीको क्षमतालाई बुिकन्छ । उपलब्ध श्रोत र साधनको प्रयोज जारी निश्चित समयाविध भित्र कुनै कर्मचारीले समपन्न ठार्न सक्ने कार्य वा उत्पादनलाई कर्मचारी उत्पादकत्वको रूपमा बुक्त्न सक्छै। त्यसकारण कार्यालयमा धेरै समय बिताउनुले उत्पादकत्व वृद्धिलाई सुनिश्चितता ठार्दैन।

बैङ्क एक नाफामुखी संस्था भएकोले नाफा आर्जन प्रमुख उद्देश्य रहनु स्वभाविक हो । सो उद्देश्य प्राप्तिको निमित्त बैङ्कले निक्षेप संकलन र कर्जा लगानीलाई आन्तरिम लक्ष्यको रूपमा लिने गर्दछ । त्यसैले कर्मचारी उत्पादकत्वलाई प्रति कर्मचारी कारोवारको हिसावले पनि मापन गर्ने गरिन्छ ।

नेपाल बैङ्क लिमिटेडको सन्दर्भमा कुरा ठार्ने हो भने बैङ्कको आ.व. २०७७/७८ र आ.व. २०७८/८९ को वित्तीय विवरण अनुसार प्रति कर्मचारी कारोवार ऋमशः रु. ९.७७ करोड र रु. १२.२७ करोड रहन ठाएको देखिन्छ जुन प्रतिस्पर्धि बैङ्करूको तुलनामा निकै न्युन हो । त्यसैठारी बैङ्कको आ.व. २०७९/८० को बजेट तथा कार्यऋम अनुसार प्रति कर्मचारी कारोवार रु. १६ करोड हाराहारीमा पु-याउने लक्ष्य उल्लेख ठारिएको छ र उक्त लक्ष्य पनि तुलनात्मक रूपमा निकै न्युन हो ।

के नेपाल बैङ्कका कर्मचारीहरू अनुत्पादक हुन् त?

नेपालको श्रम बजारमा रोजाराशिका लागि अवसर खोउने हजारौको संख्यामा रहेको प्रतिस्पर्धी उम्मेदवारहरूलाई पिष्ठ पार्दे रोजारिको सुनौलो मौका प्राप्त गर्न सफल, नौजवान, दक्ष एवं सक्षम कर्मचारीहरू निश्चय नै प्रतिस्पर्धी र उत्पादक हुन् । उसो भए उत्पादकत्व कहाँ हरायो त? हुन सक्छ हामीले कम महत्वको कामलाई बिंढ महत्व दियौ, routine job लाई automation मा ढाल्न सकेनौ, अधिक प्रक्रियामुखी भयौं; काममा दोहोरोपन/तेहोरोपन निम्त्यायौं, business process चुस्तदुरुस्त बनाएनौं, एक निश्चित मात्राको जोखिम वहन गर्न सकेनौं, उचित कार्य वातावरण प्रदान गर्न सकेनौं ।

कर्मचारीसँग bank target हुन्छ, कार्यचाप हुन्छ, अध्यन र विन्तन मननको लागि पर्याप्त समय अभाव हुन्छ, उसलाई बिधि, पद्धित परिवर्तन गर्ने अधिकार हुँदैन । त्यसैले उसले गर्न सक्ने भनेको पृष्ठपोषण हो । यसर्थ उत्पादकत्व माथिदेखि तलितर प्रवाह हुनु पर्दछ । यसका लागि यदि उच्चस्तरीय व्यवस्थापकहरू सुक्ष्म व्यवस्थापन भन्दा पिन अधिकार प्रत्यायोजन, निरीक्षण, निगरानी, विन्तन मनन, खोज अनुसन्धान, trust and team building का साथै Business Process Reengineering र Organization & Management Survey जस्ता शब्दहरूलाई यथार्थमा बदल्न प्रयत्नरत रहनु पर्दछ । उच्च व्यवस्थापकहरू change maker हुन, उहाँहरू बैङ्कका चालकहरू हुन, यदि बैङ्कको स्टीयरिङ सही दिशामा मोइन सकेको खण्डमा, बैङ्कलाई सही दिशानिर्देश गर्न सकेको खण्डमा, विव्यानिर्देश गर्न सकेको खण्डमा, विद्यानिर्देश गर्न सकेको खण्डमा, विद्यानिर्देश गर्न विद्यानिर्देश गर्न सकेको सण्डमा, विद्यानिर्देश गर्न नेपाल बैङ्कका कर्मचारीहरू सक्षम छन् ।

युनियनको प्रादेशिक तथा शाखागत भुमण कार्यक्रम सम्पन्न

नेपाल बैङ्क कर्मचारी युनियनले संगठन विस्तार गर्ने प्रयोजनार्थ कोशी प्रदेश, मधेश प्रदेश, लुम्बिनी प्रदेश, गण्डकी प्रदेश तथा वाग्मती प्रदेशका विभिन्न शाखाहरू भ्रमण गरी शाखाका कर्मचारीहरूसँग अन्तरिक्रया, गुनासो सुनुवाइ तथा पृष्ठपोषण प्राप्त गर्ने कार्य सुसम्पन्न भएको छ ।

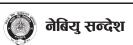

कोशी प्रदेशका शाखाहरूको भ्रमण मिति २०७९/०७/०१ देखि २०७९/०७/०६ सम्म यस युनियनका का.वा. केन्द्रीय अध्यक्ष श्री अनिल तामाङ्ग योञ्जन, का.वा. केन्द्रीय उपाध्यक्ष श्री भोलानाथ पौडेल र केन्द्रीय सदस्य श्री गोपाल कर्णको सहभागितामा सम्पन्न भएको थियो।

बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

द एबिलेन प्याराडक्सः सम्मति व्यवस्थापन

सुन्दर पन्धी मुख्य प्रबन्धक, ने.बै.लि.

जब मान्छे स्वयमलाई अभिव्यक्त गर्न सक्दैनन् तत्तत् क्षण पलपल स्वयम्लाई मार्दछन् । मानिस सामाजिक प्राणी हो, यस जगतमा स्वयंमलाई जिवित राख्न सामाजिक स्विकार्यतासँग संघर्ष गरिरहेको हुन्छ । यो मनोविज्ञानले आफ्ना विचार र धारणा लुकाएर अन्यको धारणा पचाई रहेको हुन्छ । अरुको चाहना स्विकार गरिरहेको हुन्छ । कतै स्वयंम निर्णयकर्ताले पनि चाहना नराखेको र समूह स्वार्थ पनि नरहेको सबैजनाले नचाहेको निर्णय स्विकार गरिरहेका त छैनौँ यो भन्दा खराव स्विकारोक्ति अरु हुन सक्दैन । त्यही विरोधाभासको चर्चा एविलेन विरोधाभाष (Abilene Paradox) विषयले उठान गरेको छ ।

तसर्थ यो विरोधाभाषले "मौन रहन् उत्तम" सधैं हुँदैन भन्ने ब्याख्या गर्दछ । त्यसकारण समयमा बोल्नु पर्छ र पदमा बसेकाले बोल्न मिल्ने र स्वतन्त्र धारण राख्न सक्ने वातावरण बनाउनु पर्छ । बोल्नेलाई पेल्ने कामले कसैलाई राम्रो गर्दैन । अभिब्यक्ति स्वतन्त्रता मौलिक हक हो र हुन् पर्छ । सामुहिक भावना बोक्न नसक्नु नेत्रृत्व क्षमताको असफलता हो । हामी किन बोल्न सक्दैनौं त एउटा कारण सामाजिक बहिष्करणमा परिन्छ कि भन्ने डर हो । अर्को माहोल खराब गर्ने पात्र बन्न नचाहने चाहना र अध्ययननै नगरीकन बोल्ने प्रवृति, हो मा हो मिलाउने चाकरी स्वभाव ।

जब हामीसँग वास्तिविक परिस्थितिलाई विष्लेषण गर्ने क्षमता हुँदैन, विषयको नाफा नोक्सान आँकलन गर्न र जिम्मा लिन गाहो हुन्छ, अनि आदेशपालक हुन सहज हुन्छ, र आँखा चिम्म गरेर आदेशको पालना गर्दछौँ। अर्को एकदम ठूलो डर जसले हामीलाई हुबहु नक्कल गर्न बाध्य पार्छ, त्यो हो परम्परा भङ्ग हुने खतरा। प्राय पारिवारिक परिस्थितिमा हुने भनेकै यही हो र संगठनात्मक संरचना व्यवहार अलचिलो र उच्च छ, अधिनस्तको लागि खुल्ला छैन, व्यवस्थापकीय समूह बीच अन्तरकृया छैन, उदाशिन व्यवहार छ भने, प्राय: यो विरोधाभाष अपरिहार्य हो।

प्रभावकारी चुस्त कार्य संस्कृति निर्माण चाहना राख्ने व्यवस्थापकको लागि यो निकै नै महत्वपूर्ण र गम्भीर विषय हो, किनिक चुस्त र दुरुस्त संस्कारको लागि एक आपसमा सहयोग अपिरहार्य छ। मौन रहने संस्कृतिले प्रभावकारी संस्कृतिलाई ठिंडन दिँदैन, जहाँ मानिसहरू बोल्न र आफ्नो क्षमताको पूर्ण प्रयोग गर्न सक्दैनन् । सम्मितको विरोधाभाषले नियत असल भएपिन उपलिख्यमा पुऱ्याउन सक्दैन भन्ने सिटक विश्लेषण दिन्छ। व्यक्तिगत रूपमा समूहका सदस्यहरूले के गर्दा समस्या समाधान हुन्छ भन्ने बुभ्नेका हुन्छन्, उनीहरूलाई अपेक्षित परिणाम कसरी आउँछ भन्ने हरेक चरण थाहा हुन्छ। तर व्यक्त गर्ने वातावरण नहुँदा वा व्यक्त गर्न नसक्दा, भुठो तर्क र परिणाम सामुहिक रूपले स्विकार्दछन्, जुन संस्थाको नियत वा निर्णयकर्ताको नियत थिएन।

यो शब्द व्यवस्थापन विशेषज्ञ जेरी वि हार्वेद्वारा उनको १९७४ को लेख "द एविलेन प्याराडक्सः सम्भौताको व्यवस्थापन" मा पेश गरिएको थियो । घटनाको नाम एक किस्साबाट आएको हो जुन हार्वेले विरोधाभाषलाई स्पष्ट गर्न लेखमा प्रयोग गरेका छन् जसको नेपालीकरणः

शुक्रवार १:३० बजे दिउँसो अफिस सकेपछि स-परिवार विरगञ्ज स्थित ससुरालीतिर लागियो । बाहिर तातो हावा र चर्को घाम, तै पनि घरभित्र पंखाको हावाले पसिना ओभाइरहेको थियो, पारिवारिक वातावरणमा अपरान्हको समय व्यतित भैरहेको थियो । लुडो खेल चिलरहेको थियो ।

सदाबहार गीतहरूको मधुर आवाज आइरहेको थियो । आनन्दपुर्वक तराईका विभिन्न परिकारहरूमा मज्जा आईरहेको थियो, जबसम्म ससुराबाले कुरा भिक्नु भाको थिएन कि "ज्वाई साहिव हम विचार करतानी कि सामके खाना चित्लाङ्ग मे खायल जाई" ।

श्रीमतीबाट तुरुन्तै प्रतिकृया आयो "बुबाले राम्रो कुरो भिन्न भो, हो हो जाओं सबैजना, आज उतै खाना खाओं अनि रमाईलो गरौं"। मलाई भने यो कुरा रितभर मन पिररहेको थिएन किनिक यस्तो बािफलो वातावरण, त्यैमािथ बाटोको हालत। सबै बाटो कतै बनाउँदै गरेको छ, कतै भत्केको छ, धुलै धुलो छ, उवडखावड खाल्टा खुल्टी, त्यसमािथ लामो यात्रा। सामुहिकताको अगािड मेरो मन भाँचेरै भनें, "ठिकै छ, हुन्छ आज बािहरै खाऔं न त। "बेलुकाको केही विशेष भए यता म छुट्ला नि", सासुआमा ले भन्नुभयो । म पिन मािथितर जान इच्छुक छु, चितलाङ नगाको पिन वर्षो भो"।

यात्रा सहज थिएन, गाडी चलाउन असाध्यै किठन। एक त जताततै खाल्टा र खुल्टी, अनि गर्मी धुँबाधुलो उस्तै, साथै लामो यात्रा। विरगंज देखि पथलैया सडक खण्ड त जताततै सडक निमार्ण कार्य चिलरहेकोले सबैजनालाई यात्रा कष्टकर रहन गयो। माथि पिन बाटो अप्ठेरो। बल्ल तल्ल चितलाङ आई पुगियो, थिकत। यात्रा जस्तै खराब रहेछ, होटलको खानेकुरा। जसोतसो खाना खाईयो। कसैले केही प्रतिकृया दिएनन्। चुपचाप बिरगंज फिर्ति सवारी भयो हाम्रो उतिकै कष्टकर यात्राबाट।

घर आउँदा ढिलो भैसकेको थियो, सबैजना थिकत, गलित । तै पनि एकजनाले भन्न भ्याईहाले "गज्जवको रमाईलो यात्रा भएन

त " निमठो व्यंग्य जस्तो लाग्यो उनको भनाई। वास्तवमा सासुआमाले भन्नुभएको थियो यो कुरा, जबिक सबैभन्दा यात्रामा विसन्चो वहाँलाई नै भएको थियो, गाडी लागेर। उहाँलाई थाहा थियो पहिले नै बान्ता हुन्छ भन्ने, वहाँ आरामले घरमा वस्न सक्नुहुन्थो, तर अरुको उत्साहले उहाँलाई रोक्यो।

मलाई अति नै भो भन्ने लागेर भने "मलाई त हामीले जे गर्यों, त्यो पटकै चित्त बुभ्नेन, म त ससुरा बुबाले प्रस्ताव गर्नुभयो, किन चित्त दुखाउँ भनेर मात्र लिएर गएको थिएँ।" श्रीमतीले पिन मिलन मुहारले भिनन् "म पिन तपाईहरूको खुशीको लागि मात्र गएको, नत्र यस्तो गर्मीमा बाहिर जान त मलाई पिन मन थिएन"।

ससुराबा जस्ले यो विचार निकाल्नु भाको थियो उहाँले भन्नु भो "ज्वाइँराजालाई वोर भो होला हप्ताभिर घरअफिस मात्रै गर्दा, यसो शुक्रवार घुमघाम गर्न रमाइलो होला भनेर पो त।"

हामी सबै एउटा अन्योलमा पर्यौं। हामीलेसँगै यात्रा गर्ने निर्णय गरेका थियौं, जुन वास्तवमा हामी कसैको भित्री चाहना थिएन। सबैले एक अर्काको चित्त नदुखाउन र विचार नबभाउन सहमितमा आएका थियौँ। परिवारको सबैभन्दा मान्य व्यक्ति (ससुराबुबा)बाट जुन प्रस्ताव भएको थियो त्यसको फाइदा अप्ठेराको क्राहरूमा विचार गर्न छलफल गर्नितर लागेनौं।

परिवारकै बुजुर्ग व्यक्तिका रूपमा उहाँको वचन पनि राखियो । अर्को एकजनाले स्विकार गरेपछि त्यही प्रस्ताव अरु बिलयो हुनगयो र तेस्रोले भन् फरक विचार ल्याउने कुरा आएन । यही हिसाबले हाम्रो निर्णय भयो । खासमा कसैले पनि चाहना नगरेको निर्णय सर्वसहमितमा भयो ।

हामी सबै दिउँसो घरै बसेर जुन आराम गर्न सक्दथियौ, समय रहँदै त्यस सहज विकल्पलाई छोडेर दुख पायौं।

जीवनमा यस्ता कैयौँ परिस्थितिमा हामी यस्तै व्यवहार गर्छौँ र गलत निर्णयको सिकार बन्छौँ। समूहका अरू सदस्यहरूको इच्छाविरुद्ध होला कि भन्ने भावनाले फरक विचार प्रस्तुत गर्न हिचकिचाएर नचाहँदा नचाहँदै अनुपयुक्त सामृहिक निर्णयको सिकार बन्छौँ।

सामान्यतः व्यक्तिले सामाजिक भावनाको कारण अनि साथीको अपेक्षाअनुरूपको व्यवहार देखाउन, निर्णय प्रिक्रया सहज र सजिलो पारिदिन, समूहका सदस्यहरूको मन राख्न एवं मैत्री र विश्वासको सम्बन्ध निबगार्न सहमितको भावना प्रदर्शन गर्न आवश्यक ठान्छ । त्यस्तै संस्थागत परिवेशमा समहको सदस्यले कसैलाई पनि ऊ बढ्ता बाठो हन खोज्ने स्वभावको नलागोस् वा स्थापित मान्यतामा च्नौती नहोओस् भनेर सजग हुँदा आफ्नो भावना ल्काउने सम्भावना हन्छ । यस्ता गलत सोच र प्रवृत्ति नै वास्तवमा गलत निर्णयको कारण बन्ने गर्छन्। यसरी आफू जानीजानी मूर्ख भएर पनि समूहमा मिल्न समर्थन गर्ने मानवीय व्यवहार र प्रवृत्तिलाई व्यवस्थापनको भाषामा अविलेन विरोधाभाष भन्ने गरिएको छ।

यस व्यवहारलाई 'समूह सोच' पिन भिनन्छ । यो उद्योग, संगठन र सामाजिक संरचनाहरूको परिवेशमा अध्ययन र विश्लेषण गरिन्छ । यसले समूहहरूको मनोविज्ञान र सामाजिक व्यवहार एवं समूहभित्रका सदस्यहरूबीचको सम्बन्धको गितशीलतालाई जनाउँछ । पेशागत संगठनमा समूह सोचले प्रभावकारी भूमिका खेल्छ । त्यसमा नकारात्मक निताजको डरले व्यक्तिहरू आफूभन्दा माथिल्लो पदका वा विरष्ठ सदस्यलाई प्रश्न गर्न हिचिकचाउँछन् र छलफल एवं निर्णय गर्ने समूह समान विचारलाई सुदृढ पार्ने एउटा ' इको चेम्बर'मा रूपान्तरण हनपुग्छ ।

के यो रोगको निदान छैन त ! अवश्य पनि छ, यदि तपाईं उच्चतहमा हुन्हुन्छ, नेतृत्वदायी भूमिकामा हुनुहुन्छ भने यो रोगको उपचार गर्ने दायित्व पनि तपाईं स्वयंमको हो। यसको लागि पहिलो काम स्वतन्त्र रूपमा आफुलाई लागेका कुरा बोल्न सक्ने वातावरण बनाउन् हो । आफ्ना भावनाहरू अव्यक्त रहने वातावरण र परिस्थिति आउन नदिन् हो । दोहोरो सम्वादहिनता हटाउन सक्न यस कदमको पहिलो सफलता हो । हरेक सदस्यले आफुलाई सुरक्षित महसुस नभएसम्म उपयुक्त धारणामाथि छलफल नै हुन सक्दैन, समस्याको चरोसम्म सुन्ने धैर्यता राख्नु नेतृत्वको परीक्षण हो, हरेकलाई आफ्ना धारणा राख्न दिन्पर्छ, स्न्न सक्नुपर्छ, सहन सक्नुपर्छ, आफ्ना खराव निर्णयहरू र आफुनै बिरुद्धका तर्कलाई समेत सम्मान गर्न जान्नुपर्छ यसले नै सहकार्य बढाउँछ र विरोधाभाष घटाउँछ ।

यसैले आवश्यक सूचना तथा धारणा विना निर्णय प्रिक्तयालाई प्रभावकारी बनाउन असम्भव छ । कुनै विषयमा फरक दृष्टिकोण प्राप्त गर्नु र छलफलमा योगदान दिने विचारको प्रभावकारिताको जाँच गर्ने कार्य गर्नु नै अत्यन्त महत्वपूर्ण हुन्छ । शास्त्रमा पिन भिनएको छ – वादे वादे जायते तत्वबोधः । यसर्थ एउटा नेतृत्वकर्ताले आफैतिर फर्केर सोध्नुपर्छ – आफ्ना विचारहरू ठीक छन् कि छैनन् अनि

आफ्ना समूहका सदस्यहरू यस्तै एविलेन विरोधाभाषको सिकार पो भैरहेका छन् कि एविलेन विरोधाभाषले संस्थागत सम्मित व्यवस्थापनको असफलतालाई दर्शाउँछ । वास्तवमा आधुनिक संगठनहरूमा नेतृत्वको सबैभन्दा जटिल समस्यामध्ये एउटा द्वन्द्व व्यवस्थापन नभएर सम्मित व्यवस्थापन हो।

सञ्चारमा अवरोध: हने व्यबस्थापन र व्यबस्थापकहरू बीच घटाउन नसक्ने हो र समय समयमा सामुहिक छलफल स्वतन्त्र रूपमा नहने हो भने सम्वादहिनता बढ्छ र विरोधाभाष संगसंगै बढ्छ । त्यसैले अनौपचारिक क्राकानीमा उठेका सवाललाई समेत र सार्वजनिक रूपमा उठेका बिषयलाई पनि औपचारिक रूपमा राय माग्दा अभौ राम्रो हुन्छ । बिचार मािकन् पर्छ अनि सहकार्य, सहचार्य र Collabaration हुन्छ , No पनि सुन्न पर्छ, Yes ले नयाँ सृजनात्मक उपलब्धि हासिल गर्न सहयोग गर्दैन। यो सम्मतिको विरोधाभाषले हामीलाई बृद्धिमत्तापुर्वक आफुनो व्यक्तिगत र व्यवसायिक जीवन राम्रोसँग समस्या समाधान गर्न सिकाउँछ।

सन्दर्भ सामाग्रीः

https://en .wikipedia .org/wiki/Abilene_paradox

http://homepages .se .edu/cvonbergen/files/2013/01/The-Abilene-Paradox_The-Management-of-Agreement.htm_.pdf

https://www .psychologytoday .com/intl/blog/machiavellians-gulling-the-rubes/202007/the-abilene-paradox-whypeople-go-along-get-along

व्यवस्थापनमा नेतृत्वको

महत्व र भूमिका : एक दृष्टि

रोशज पोखरेल प्रवन्धक, ने.बै.लि.

नेतृत्व : एक कला

"Management is about persuding people to do things they do not want to do, while leadership is about inspiring people to do things they never thought they could."

- steve jobs

नेतृत्व कुनै पिन संस्थाको लक्ष्य प्राप्तिको लागि अपिरहार्य तत्व हो । संस्थाका कर्मचारीहरूलाई निर्दिष्ट लक्ष्य प्राप्ति तर्फ केन्द्रित गरी अगाडि बढाउने जिम्मा नेतृत्वको हो । एक कुशल नेतृत्व कुनै विज्ञान होइन यो त वास्तवमा एक कला हो जो अमूर्त हुन्छ, जो कुनै पिन रूप, वर्ण वा आकारहरूमा देखा पर्न सक्छ । त्यसैले भिनन्छ, नेतृत्व कुनै विशेष पद सोपान होइन नेतृत्व त कार्य (action) हो ।

Leadership is an action, not position.

क्शल नेतृत्वले अनयायीहरूको बानी व्यवहार तथा कार्यशैलीमा प्रभाव पार्छ । अनयायीहरूका फरक फरक सोच, इच्छा आकाँक्षा तथा चाहनाहरूलाई संस्थागत लक्ष्यसँग एकिकृत गर्दै जित जितको अवधारणा सार्थक बनाउँछ । जहाँ सबैले जितेको महस्स गर्न सकोस् । कर्मचारीका व्यक्तिगत चाहनाहरू यसरी एकाकार हुन कि तिनले संस्थागत लक्ष्यप्राप्तिको लागि इन्धनको भूमिका खेलोस् । नेतृत्व अन्यायीहरूको लागि पोषणको एक रूप हो । जसले संस्थागत लक्ष्यसँगै अनयायीको सर्वाङगिण विकासलाई पनि आत्मसात् गरेको हुन्छ । संस्थामा उपलब्ध जनशक्तिलाई प्रभावकारी ढङ्गले परिचालन तथा विकास गरी संस्थाको निर्दिष्ट लक्ष्य प्राप्ति गर्न नेतत्वको मल धर्म हो।

नेतृत्वका गुणहरू:

नेतृत्वमा निम्नलिखित गुणहरू अर्न्तिनिहित रहेका हुन्छन् ।

- 🕨 नेतृत्व अर्न्तवैयक्तिक कार्य हो।
- 🕨 नेतृत्वले व्यक्तिमा न्यूनतम गुणहरूको

अपेक्षा गर्दछ। जस्तै : व्यक्तित्व, सुभवुभा तथा परिपक्कता

- नेतृत्व एक सामुहिक कार्य हो । नेतृत्व समहमा मात्र सम्भव छ ।
- नेतृत्व सदैव संस्थागत लक्ष्य उन्मुख रहन्छ।
- नेतृत्व अवस्थागत् प्रिक्तया हो । नेतृत्वको कुनै बिशिष्ट प्रिक्तया हुँदैन । नेतृत्वलाई विविध अवस्थागत् तत्वहरूले प्रभाव पार्दछ ।

नेतृत्व र व्यवस्थापन

सामान्य बुक्ताईमा नेतृत्व तथा व्यवस्थापनलाई उस्तै उस्तै रूपमा बुक्त्ने गरेको पाईन्छ । श्रोतको परिचालन तथा संस्थागत लक्ष्यप्राप्तिको कोणबाट हेर्दा नेतृत्व र व्यवस्थापन उस्तै उस्तै लागे तापिन दीर्घकालीन सोच, अभिप्रेरणा तथा आमूल परिवर्तनको आधारमा हेर्दा यी दुई एकै प्रकारका कार्यहरू नभई भिन्न भिन्न कार्य हुन् भन्ने ज्ञान प्राप्त गर्न सिकन्छ । यिनको मूल लक्ष्य संस्थागत लक्ष्य प्राप्ति नै भए पिन कार्यशैली तथा सोचको आधारमा यि एक अर्काभन्दा भिन्न छन ।

सिमित घेरामा बाँधिएर नियमित कार्यसम्पादनमा उत्कृष्ट परिणाम हाँसिल गर्न् व्यवस्थापनको ध्येय हुन्छ भने कामलाई नै नविनतम् वा परिवर्तित ढङ्गबाट सम्पादन गर्न गराउन सिकन्छ भन्ने मान्यता क्शल नेतृत्वले बोकेको हुन्छ। नेतृत्वले जनशक्तिलाई उत्प्रेरित गर्छ भने व्यवस्थापनले जनशक्तिलाई प्रशासन गर्ने सोच राख्दछ । व्यवस्थापकले असाधारण व्यक्तिबाट साधारण सञ्चालन गराई रहेको हुन्छ भने नेतृत्वले साधारण व्यक्तिबाट असाधारण कार्य गराउने सम्भावनाको खोजी गर्दछ । जबकी नेतत्व आफैं पनि व्यवस्थापनको एक प्रमुख कार्यको रूप अर्न्तिनिहित रहेको हुन्छ।

नेतृत्व र व्यवस्थापन बीचको मुलभूत भिन्नता

'Leadership is inspiring people, management is keeping the trains running on time.'

- Andy Dunn

नेतृत्व र व्यवस्थापन बीचको मुलभूत भिन्नतालाई तलको तालिकाबाट प्रष्ट गर्न सिकन्छ। व्यवस्थापन पद सोपानबाट श्रृजित हुन्छ भने नेतृत्व नेतामा अर्न्तिनिहित गुण तथा

आधार	व्यवस्थापक	नेता
स्रोत	पद सोपान व्यवस्थापकको	नेताको स्रोत पद सोपान मात्र नभई नेतामा
	स्रोतको रूपमा रहन्छ ।	अर्न्तनिहित गुण तथा योग्यता रहेको हुन्छ ।
अधिकार	व्यवस्थापक आधिकारिक	नेतामा आधिकारिक शक्ति वा अधिकार नरहन
	रूपले शक्तिसम्पन्न रहन्छ ।	पनि सक्छ।
अनुयायी	मातहतका कर्मचारी स्वतः	नेतालाई नेताको गुणको आधारमा अनुयायीले
	अनुयायीको रूपमा रहन्छन्।	स्वतः पछ्याँउछन् ।
कार्य	व्यवस्थापनका सबै कार्यहरू	जनशक्तिलाई उत्प्रेरित तथा गतिशील बनाई
	सञ्चालन गर्दछ ।	संस्थागत लक्ष्य हासिल गर्दछ ।
आवश्यकता	व्यवस्थापनको लागि	व्यवस्थापनले आवश्यक नदेख्न पनि सक्छ ।
	व्यवस्थापक अपरिहार्य रहन्छ।	
लचकता	व्यवस्थापक कमलचक वा	नेता लचक हुन्छ ।
	कठोर हुन सक्छ ।	
परिवर्तन	सामान्यत व्यवस्थापकले	परिवर्तनलाई सहज रूपले ग्रहण गर्छ ।
	परिवर्तन रुचाउँदैन ।	

योग्यताको बलमा विकसित भएको हुन्छ । यसरी हेर्दा व्यवस्थापन र नेतृत्वको स्रोत नै अलग अलग रहेको पाइन्छ ।

व्यवस्थापनमा नेतृत्व :

भिनन्छ, प्रत्येक व्यवस्थापकहरू नेता हुन् । अर्थात् व्यवस्थापकमा नेतृत्वको गुण रहन् अपरिहार्य हुन्छ । व्यवस्थापकमा नेतृत्वको गुण रहने हो भने कर्मचारीका व्यक्तिगत तथा सामुहिक लक्ष्यलाई संस्थागत लक्ष्यसँग अघि बढाउँदै कुनै एक बिन्दुमा जित जितको अवधारण हासिल गर्न सिकन्छ ।

हरेक व्यवस्थापकले आफूलाई एक नेताको रूपमा बिकसित तथा परिस्कृत गर्ने हो भने कर्मचारीबाट उसले बिना कुनै दवाव अधिकतम् कार्य गराउन सक्दछ । त्यस्तो संस्थामा मानवस्रोतसँग सम्बन्धित समस्याहरू कमैमात्र देखा पर्ने हुन्छ, संस्थामा भाईचाराको सम्बन्ध स्थापित हुन्छ, कार्य सन्तुष्टीको मात्रामा अभिवृद्धि हुन्छ, कर्मचारीको मनोवलमा बढोत्तरी हुन पुग्छ, सुशासन स्थापना हुन्छ फलस्वरूप संस्थागत लक्ष्य हाँसिल गर्न सहज र सरल हुन्छ।

एक आर्दश नेतृत्वले संस्थामा कस्तो असर गर्छ त ?

एक आर्दश नेतृत्वले कुनै पिन संस्थाको संस्थागत संस्कृति (Oranizational Culture) मा दुरगामी सकारात्मक असर पार्दछ । संस्थाप्रतिको अपनत्वमा बृद्धि गर्दछ । संस्थागत लक्ष्यलाई सफा आँखाले देख्न सक्ने बनाउँछ । लक्ष्यहरू बाभिन्नन् । कुशल नेतृत्वले मात्र संस्थाको भिजन कर्मचारी समक्ष स्पष्ट रूपमा राख्न सक्छ ।नेतृत्वले संस्थागत भिजन मात्र कर्मचारीलाई देखाउँदैन सो भिजन हाँसिल गर्न कर्मचारीबाट संस्थाले कस्तो अपेक्षा राखेको छ सो समेत स्पष्ट बुभाउन सक्ने हुन्छ । कर्मचारीलाई सो तर्फ उत्प्रेरित र उत्साहित तुल्याउँछ । जसबाट संस्थाको सम्पूर्ण कार्य वातावरणमा सुधार आई संस्थाले परिलक्षित उपलब्धि छोटो समयमा हासिल गर्न सक्ने हुन्छ ।

व्यवस्थापनमा नेतृत्वको आवश्यकता तथा महत्व

व्यवस्थापनमा नेतृत्वको आवश्यकता किन पर्छ त भन्ने कुरालाई निम्नलिखित बुँदाहरूमा छलफल गर्न सिकन्छ ।

स्पष्टता (Clarity):

संस्थागत अल्पकालिन तथा दीर्घकालिन लक्ष्यमा स्पष्टताको लागि । आर्दश नेतृत्वले मात्र संस्थागत उद्देश्य, मिसन तथा भिजनको स्पष्ट छवि तथा सो हासिल गर्नको लागि चालिनु पर्ने कदमको स्पष्ट मार्गचित्र देखाउने ल्याकत राख्दछ ।

सञ्चार (Communication):

प्रभावकारी तथा अवरोधरहित संस्थागत सञ्चारको लागि कुशल नेतृत्वको ठुलो भूमिका रहन्छ । कुशल नेतृत्वले पदसोपानबाट सृजना हुने अवरोधको पक्षपोषण नगर्ने भएकोले, तल्लो तहबाट माथिल्लो तहमा पनि स्पष्ट सञ्चार हुने वातावरणको सृजना गर्दछ ।

निर्णाय (Decision)ः

कुशल नेतृत्वले निर्णय प्रकृयामा सम्पूर्ण पक्षको सहभागिताको पक्षपोषण गर्दछ । जसबाट निर्णय प्रकृयामा हुने त्रुटीबाट संस्थालाई जोगाउने कार्य पनि गर्दछ । कर्मचारीको निर्णयमा सहभागिता हुने भएकोले कर्मचारीको गुनासो तथा असन्तुष्टिमा कमी आउँदछ ।

विश्ववाध मगजु मोः एटध्१००१००२२ चिकेन डिस्ट्रिब्युटर च्यामासिंह, भक्तपुर यहाँ गुणस्तरीय स्वच्छ कुखुराको मासु तथा अण्डाका साथै भोज तथा अन्य शुभ कार्यको लागि अर्डर बमोजिम मासु तथा अण्डा होलसेल मूल्यमा पाईन्छ ।

सिनर्जी असर (Synergy Effect):

नेतृत्वबाट कर्मचारीलाई मातहतका कर्मचारीभन्दा परिपुरक पक्षको रूपमा व्यवहार गरिने भएकोले कार्यमा सिनर्जी असर प्राप्त गर्न सिकन्छ । नेताको गुण धर्म अन्य कर्मचारीमा पनि प्रसारित भई कर्मचारीको योग्यता तथा क्षमता समेतमा बृद्धि हुने सम्भावना रहन्छ ।

मनोवल (Morale)ः

नेता र अनुयायीको बीचमा भौतिक तथा मनोवैज्ञानिक दुरी कम हुने भएकोले अनुयायीको मनोबलमा बृद्धि हुनजान्छ । अनुयायीको स्थिति नेतालाई थाहा हुने भएकोले अनुयायीलाई नेताले उत्प्रेरित राख्न सहज हुन्छ ।

विकास (Development):

आर्दश नेतृत्वले संस्थागत लक्ष्यलाई मात्र ध्यान निर्दा कर्मचारीको व्यक्तिगत आवश्यकता, इच्छा चाहना समेतलाईसँगसँगै अघि बढाउने भएकोले यसले कर्मचारीको विकास समेतमा योगदान पुऱ्याउँदछ।

समन्वय (Coordination):

आर्दश नेतृत्वले संस्थागत लक्ष्यलाई व्यक्तिगत लक्ष्यसँग समन्वय गर्दे लैजाने भएकोले कर्मचारीको व्यक्तिगत लक्ष्यको त्याग नगरी संस्थागत लक्ष्य हाँसिल गर्न सिकन्छ।

उत्पादकत्व र कार्यगुणस्तर (Productivity & Quality of Work):

आर्दश नेतृत्वले बिना कुनै दबाब कार्य वातावरणमा सुधार गर्दे कर्मचारीको उत्पादकत्वमा सुधार गर्नसक्ने क्षमता राखेको हुन्छ। जसबाट त्रुटीहरू कम गरेर कार्य गुणस्तर समेतमा अभिवृद्धि हुन पुग्दछ।

अन्त्यमा.

'A boss says go, but a leader says lets go.'
-E.M. Kelly

माथिको उद्गारबाट थाहा लाग्छ, नेता र नेतृत्व के हो। व्यवस्थापकले 'जाऊ र काम गर' भन्छ भने एक आर्दश नेताले कर्मचारीलाई उत्प्रेरित गर्दे 'जाऔं हिडौं र सँगै काम गरौं' भन्छ।

एक कुशल नेताले कर्मचारीलाई तलब तथा सेवा सुविधाको लागि काम गर्नेको जमात नठानेर, कर्मचारीको नैतिक आचरण, क्षमता, व्यक्तित्व पहिचान तथा आत्मसम्मान समेतको ख्याल गर्दछ । कर्मचारीभित्र निहित क्षमता खोज्ने तथा उसका किम कमजोरीको पहिचान गर्न सघाउँदै त्यसबाट उसलाई उन्मुक्ति दिने नेता नै वास्तवमा एक आर्दश नेता हो ।

Workers Participation in Management

Prabhushanta Dhakal

Section Officer Government of Nepal

Meaning of Worker:

Worker can be defined as a person who does a specified type of work or a particular kind of work or who works in a specified way.

The Section 2 (x) of the prevailing Labor Act, 2017 (2074) of Nepal has defined the term "Labor" means a worker or employee or a person employed with any job title who performs a physical or intellectual work for the employer.

Meaning of Workers' Participation in Management:

"Coming together is a beginning, Keeping together is a progress, and Working together is a success".

Workers participation cannot be determined by a standard formula. The position will vary greatly according to the political, social and economic systems prevailing in the country including the political and economic power and the relative strength of organized labor and management.

The concept of workers participation represents a popular theme in the analysis of the world of work among scholars in the fields of industrial society, industrial relations, as well as management.

It refers to any arrangement which is designed to involve lower level workers in the important decision making within the workplace/organization. It gives a sense of belongingness among the workers towards the organization. Literally, it means a participative arrangement of workers and management in running a firm or any organization. Workers participation in management is a theme commonly discussed within the realms of industrial relations.

Workers participation in management means giving scope for workers to influence the managerial decision making

process at different levels by various forms in the organization. The main forms of workers' participation can be: information sharing, joint consultation, suggestion scheme, and other such methods/ways etc,.This allows for workers' involvement in the initiation, formulation, and implementation of decisions within the organization. It consists basically in creating an opportunity under suitable conditions for people to influence decisions which affect them. It is a special case of delegation in which the subordinate gain greater control, greater freedom of choice with respect to bridging the communication gap between the management and the workers. This helps to create a sense of belongingness among the workers as well as a conducive environment in which both the workers would voluntarily contribute to healthy industrial relations.

According to Keith Davis," participation refers to the mental and emotional involvement of a person in a group situation which encourages him to contribute to group goals and share the responsibility of achievement.

According to Walpole," participation in management gives the worker a sense of importance, pride and accomplishment, it gives him the freedom of an opportunity for self-expression, a feeling of belongingness with the place of work and a sense of workmanship and creativity.

According to ILO,"workers participation may broadly be taken to cover all terms of association of workers and their representatives with the decision making process, ranging from exchange of information, consultations, decisions, and negotiations to more institutionalized forms such as the presence of workers' member on management or supervisory boards or even management by workers themselves (as practiced in Yugoslavia)."

The socio economic factors influencing

workers' participation vary from time to time. Thus, any definition of workers' participation and role of trade unions has necessarily to be provisional, because the socio-economic framework within which it operates is itself liable for a change. The scope and range of functions to be covered by workers' participation would vary widely, in accordance with the relative importance priorities.

International Institute of Labor Studies says" workers participation in management is the participation resulting from the practices which increase the scope for employees/ workers share of influence in decision making at different tiers of organizational hierarchy with related assumption of responsibility.

Objectives of Workers Participation in Management:

The objectives of workers participation in management are different in various countries, state, cities, regions, and organizations. When the workers / employees are encouraged to participate, it is vital to take in to account the areas in which, they would participate. It depends upon the number of factors such as: quality of human resources, level of technology, materials, equipment and tools, level of competition, socioeconomic status, political philosophy, attitude of workforce, industrial and labor relations and overall working environmental conditions.

- 1. The main objectives of workers participation in management can be pointed out as under:
- 2. To prevent workers from being exploited by the superiors within the organization,
- 3. To have democracy in an organization,
- 4. To lead to an effective growth and development of the workforce,
- 5. To resolve dissimilarities between

- management and the workforce,
- To develop a sense of participation among workforce within the organization,
- 7. To encourage the workers to express their ideas and suggestions,
- 8. To make improvements in the overall working environmental conditions,
- To promote better understanding among management and workforce in terms of various issues of the organization,
- To generate awareness among the workers/employees that they have an important role to play in the functioning of the organization, and
- 11. To make provision of opportunities among the workers/employees for self-expression leading to industrial peace, good relations and increased cooperation.

Importance of Workers Participation in Management:

The main importance or significance of workers participation in management can be explained as:

- 1. Higher productivity,
- 2. Greater commitment,
- Reduced industrial unrest, and tensions,
- 4. Improved decisions,
- 5. Human resource development, and
- 6. Reduced resistance to change.

Forms of Workers Participation in Management:

The different forms of workers participation in management can be explained as:

- 1. Collective bargaining,
- 2. Works council,
- 3. Joint management councils and committees,
- 4. Board representation, and
- 5. Worker's ownership of organization.

Levels of Workers Participation in Management:

Workers' participation is possible at all levels of management, the only difference is that of degree and nature of application. For instance, it may be vigorous at lower level and less at top level. Broadly speaking, there can be five levels of participation such as:

- 1. Information participation,
- 2. Consultative participation,

- 3. Associative participation,
- 4. Administrative participation, and
- 5. Decisive participation.

Nepalese Context Regarding Workers Participation in Management:

The concept of workers participation in management has been widely applied in many firms, companies and industries of Nepal in order to achieve the goals such as;

- i) understanding management and minimizing conflict between workers and management,
- ii) creating among the workers a sense of belongingness towards the organization they work in,
- iii) keeping a check/control on managements' mal practices,
- iv) improving production, productivity and profitability so that they can expect to get an increasing share in the fruits of industry,

Similarly, for improving the quality of working life through improved satisfaction of the social and psychological needs of the workers and better social relations at the work place as well as through greater control over and understanding of the work that worker has to do. In this note, the concept of workers participation in management has been applied in diversified ways in Nepal.

Constitutional Provision:

The prevailing Constitution of Nepal (2015) has incorporated the employment and labor related subject matter in the topic of fundamental rights. The provision of Article 33 and Article 34 are important to understand the main constitutional provisions relating to employment and labor

Article -33 Right to employment:

- Every citizen shall have the right to employment. The terms and conditions of employment, and unemployment benefit shall be as provided for in the Federal law.
- 2) Every citizen shall have the right to choose employment.

Article -34 Right regarding labor:

1) Every laborer shall have the right to fair labor practice.

"Explanation"- For the purposes of this Article, "laborers" means a laborer or

- worker who does physical or mental work for an employer in consideration for remuneration.
- 2) Every laborer shall have the right to appropriate remuneration, facilities and contributory social security.
- Every laborer shall have the right to form and join trade unions and to engage in collective bargaining in accordance with law.

Thus, all these are the major provisions included in the prevailing Constitution of Nepal (2015) regarding the different aspects of the workers and laborers. Similarly, the different provisions of the prevailing Labor Act, 2074 of Nepal is also the milestone for the proper application of the concept of workers participation in management.

Conclusion:

Worker's participation in management specifically in decision making refers to the participation of non-managerial workers in the tasks and activities of the organization. It is comprehensively understood that when the workers will be satisfied with their jobs, they will render a significant contribution in the implementation of job duties. Therefore, in order to promote job satisfaction, reduce industrial tensions, promote better quality of work life, enhance productivity of the workers in organization we have to give and appropriate attention towards workers participation in management. It also helps to balance the power, authority, resource and opportunity between and among workers and management.

References:

- Bourne, N.(1995).Lecture Notes Company Law. London: Cavendish Publishing Limited.
- Chatterji, M.(2016). Corporate Social Responsibility. Delhi: Oxford University Press.
- 3. Company Act, 2074.
- 4. Constitution of Nepal (2015).
- 5. Misra, S.N.(2018). Labour and Industrial Law. Allahabad: Central Law Publication.
- 6. Mukhiya, B.B., (2017).Legal Research Methodology at a Glimpse. Kathmandu:

Heidal PressPvt.Ltd.

7. Padma, T. & Rao, K.P. (2010). The Principles of Corporate Law-I. Hyderabad: ALT Publications.

मानव पुँजी व्यवस्थापनका नविनतम प्रवृत्तिहरू र समाधानका उपाय

विश्वराज अण्डारी वरिष्ठ प्रबन्धक, ने.बै.लि.

विषय प्रवेश:

योग्य, सिपय्क्त, अन्भवी सक्षम, जनशक्तिको सक्षमता नक्शाङकन (Competency Mapping) को आधारमा योग्यता प्रणाली (On the basis of meritocracy) लाई आत्मसात गर्दै संगठनमा रहेको रिक्त स्थानमा आवेदन दिनका लागि उत्प्ररेणा गर्दै पूर्व भर्ना देखि उत्तर अवकाशसम्मको समग्र गतिविधि नै यथार्थमा मानव संसाधन व्यवस्थापन हो । कनै पनि संगठन वा राज्यको उन्नयनको लागि त्यस संगठन वा राज्य व्यवस्थामा कस्ता प्रकारका जनशक्ति कार्यरत रहेका छन् भन्ने कुराले विशेष महत्व राख्दछ । आज अमेरिका, बेलायते, स्विट्जरल्याण्ड, क्यानडा र अष्ट्रेलियालगायत विकसित देशहरूमा स्शासन स्थापित हनको पछाडि महत्वपूर्ण भूमिका त्यस देशमा आबद्ध मानव पँजीकै अहम भिमका रहेको पाईन्छ । अर्को अर्थमा भन्ने हो भने संगठनको रिक्त दरबन्दीलाई परिपूर्ति गर्नका लागि त्यस संगठनले अवलम्बन गर्ने प्राप्ति, विकास, उपयोगिता देखि सम्भारसम्मको गतिविधहरूलाई बुभून सिकन्छ । हरेक संगठन वा राज्यको सफलता र असफलता. त्यस संगठन वा राज्यमा कार्यरत जनशक्तिको सक्षमतामा भर पर्दछ।

नेपालको परिप्रेक्षमा मानव पुँजीको अवस्था तथा समस्या :

हरेक सरकारी स्वामित्वमा सञ्चालित संगठन तथा सार्वजिनक संस्थानमा मानव संसाधनको व्यवस्थापन सम्माननीय लोक सेवा आयोगबाट विभिन्न प्रकारका छनौट प्रिक्रयाहरू पार गर्दै रिक्त दरबन्दीको पदपूर्ति गरिने व्यवस्था संविधानको भाग २३ को धारा २४३ मा व्याख्या गरिएको छ । नेपालमा मानव पुँजीको अवस्था देहायका प्रकरणहरूमा स्पष्ट पारिएका छन् :

- कितपय सरकारी तथा अर्ध सरकारी अड्डामा आवश्यकता भन्दा बढी कर्मचारी रहेका छन् भने कितपय ठाउँमा दरबन्दी भन्दा कम कर्मचारी मार्फत् कार्यसम्पादन गराउनपरेको अवस्था रहेको छ ।
- नेपालमा कर्मचारीहरूलाई मुलतः दुई प्रकारमा विभक्त गरी अध्ययन गर्न सिकन्छ। जस्तैः टेक्नोकयाट (Technocrats)

- र व्यूरोक्रयाट्स (Bureaucrats) अथवा कोर स्टाफस् (Core Staffs) र ननकोर स्टाफस् (Non Core Staffs) भनी बुभ्ग्न सिकन्छ । Non core staffs को सम्बन्धमा स्थायी नियुक्ति नगरी करार, विशेष करार, मासिक ज्यालादारी र दैनिक ज्यालादारीको रूपमा भित्र्याइन्छ भने Core staffs मा स्थायी नियुक्ति तथा विशेष करार र करारमा समेत संगठनको उच्च व्यवस्थापनले नियुक्त गर्न सक्ने प्रावधान रहेको छ ।
- लोक सेवा आयोगद्वारा छनौट भएका जनशक्तिहरू अत्यन्त अब्बल र मेधावी भएका पाइन्छ तर विश्व बैंले गरेको अनुसन्धानले के कुरा प्रष्ट्र्याइएको छ भने Bureaucracy in the context या Nepal is undoubtedly competent but they are not performing well भनी आक्षेप समेत लगाएको पाईन्छ । तर सबै कर्मचारीहरूलाई एउटै बास्केटमा राखी सोही नजरले भने हेर्न सिकदैन । तर तितो सत्य चाँहि के हो भने अत्याधिक कर्मचारीहरू आफ्नो T.O.R भन्दा पनि परीक्षामुखी भएर अध्ययनमा व्यस्त भएको भनेर कर्मचारीवृत्तमा नसुनिएको चाँहि होइन ।
- मानव पुँजीको पदस्थापन गर्ने सन्दर्भमा निज व्यक्तिहरूसँग भएको सक्षमता नक्शाङ्कन नै नगिर हचुवा (Hunch Basis) मा गिरन्छ भनेर कर्मचारीहरूको गुनासो सुनिन्छ ।
- आजको आधुनिक तथा प्रविधिको युगमा प्रायः सबै जनशक्तिहरू प्रविधिमैत्री हुनुपर्नेमा सिमित कर्मचारीहरू मात्र प्रविधिमैत्री भएको पाईन्छ,।
 - कर्मचारीहरू सेवा भित्र हुँदा परिवर्तन नगर्ने र सोहि पेशाबाट निवृत्त भैसकेपछि सार्वजनिक प्रशासनको किम कमजोरी औल्याईन्छ । बास्तवमा यो आदत राम्रो होइन । उम्दा र मेधावी जनशक्तिहरूलाई उचित कार्य वातावरण दिलाई निज व्यक्तिहरूसँग भएको शीप तथा सक्षमताको भरपुर उपयोग गर्नुपर्नेमा, सो नभई पिटर प्रिन्सिपलको आक्षेप लगाई पेशामा

- निराशा सृजना गराइएको पाईन्छ । यस्तो किसिमको अवस्थालाई आजका उम्दा व्यवस्थापकहरूले सदाका लागि किनारा लगाउन सक्नुपर्छ।
- कर्मचारीवर्गमा व्यवस्थापक तथा प्रशासक स्वयंले फुटाउ र शासन (Divide and Rule) गर भन्ने सिद्धान्त समेत प्रयोग गरी कर्मचारीहरू बीचमा द्वन्द्व सृजना समेत गरिन्छ जसलाई समयमा नै किनारा लगाउन सक्नुपर्छ।
- उम्दा र अब्बल जनशक्तिहरूलाई हरेक संगठनमा Retention Policy मार्फत दिर्घकालसम्म जोगाई र बचाइराखे नितिको अवलम्बन गर्न सक्नुपर्छ । अब्बल जनशक्तिलाई हरेक संगठनमा बचाई राख्न संभारका सिद्धान्तले निर्देशित गरेका नीतिभित्र रही आफ्नो प्रतिस्पर्धी संगठनले उपलब्ध गराएका सेवा सुविधा भन्दा बढी नै दिएर मेधावी मानव पुँजीलाई संस्थामा लामो सयमसम्म टिकाइराख्नु पर्दछ ।
- कितिपय संगठनमा कार्यरत मानव संसाधन आफ्नो जिम्मेवारी र दायित्व पुरा गर्ने भन्दा पिन आफूले पाउने सेवा सुविधामा बढी केन्द्रित भएको पिन पाईन्छ,।
- नेपाली कर्मचारी वृत्तमा कर्मचारीहरू मुलतः पाँच प्रकारका रहेका पाइन्छन्ः जस्तै कुमार नीति, गणेश नीति, नारद नीति र Sycophancy नीति र व्यवसायिकता (Professionalism) को नीति । वास्तवमा सुशासन स्थापित गराउन हरेक कर्मचारीहरूमा व्यवसायिकताको नीति अवलम्ब गर्नुपर्छ ।
- कर्मचारीहरूलाई निपुण र सक्षम बनाउन आवश्यकताको आधारमा तालिम तथा विकास दिइरहनु पर्छ । विकसित देशको अब्बल अभ्यासलाई अवलोकन गर्ने हो भने कर्मचारी तालिम तथा विकासमा ठूलै रकमको बजेट विनियोजिन गरेको पाइन्छ । तर नेपालमा यस शीर्षकमा विनियोजित रकमलाई फजूल र आर्थिक भारको रूपमा बृभिनन्छ जुन उचित होइन ।
- कर्मचारीहरूको सरुवा तथा बढुवा नीतिमा वैज्ञानिक तथा पुर्वानुमान योग्य हुनुपर्नेमा

- सो हुन सकेको छैन । यसलाई अविलम्ब सुधार गरी कार्यान्वयन गर्न सक्नपर्छ ।
- नेपालको प्रशासनिकवृत्तमा केही कर्मचारीहरूको आदत NATO policy
 (Not Action, Talking Only) को दबदवा पिन त्यितिकै रहेको छ ।
- कर्मचारीहरूलाई उत्प्रेरणाको अभाव र आधारभूत आवश्यकताको परिपूर्ति गर्ने सेवा सुविधा नरहेको पाईन्छ । सेवा सुविधाको सन्दर्भमा सरकारी तथा सार्वजनिक संस्थानको तुलनामा निजी कर्पोरेट हाउसमा आकर्षक सुविधा दिएको पाईन्छ ।
- नेपाली व्युरोक्रेसिमा कर्मचारीहरू सरस्वतीका साधक र लक्ष्मीका भक्त मात्र भए, कर्म भक्ति कोही हुन सकेनन् भन्ने आक्षेप पनि लगाएको सुन्नमा आउँछ। जसका कारण भ्रष्ट्राचारलाई मलजल पुग्यो र सुशासनमाथि कुठाराघात भयो।

संगठनमा मानव पुँजीको महत्वः

- > कर्मचारीहरूसंग समन्वय, सहकार्य, सञ्चार र सम्बन्ध कायम गर्न ,
- > संगठनको परिदृष्य, परिलक्ष्य, लक्ष्य तथा रणनीति तयार गर्न,
- > निर्जीव स्रोत साधनलाई जिवन्तता दिन,
- > मानव स्रोतको पूर्व भर्नादेखि उत्तर अवकाशसम्मको कार्यसम्पादन गर्न,
- मानव पुँजीको कार्यसम्पादन मुल्यांङ्कन गर्न,
- > संगठनमा निकट भविष्यमा आवश्यक पर्ने मानवश्रोतको प्रक्षेपण गर्न,
- > नीति, नियम, ऐन, कान्न तथा योजना तर्ज्मा गर्न,
- कर्मचारीहरूको दण्ड तथा पुरस्कार साथै अनुशासन र आचरण कायम गराउन,
- > संगठनको पूर्वनिर्धारित लक्ष्य प्राप्त गर्नु ।

मानव पुँजीका ज्वलन्त समस्याहरू:

- > अपर्याप्त तालिम तथा उत्प्ररेणाको अभाव,
- कर्मचारीहरू बीच ग्टबन्दीको अवस्था,
- प्रयाप्त सेवा स्विधाको अभाव,
- सेवामुखि कर्मचारीभन्दा सुविधामुखि तथा सुविधाभोगी कर्मचारीहरूको दबदबा,
- > सरकारी काम कहिले जाला घामको मानसिकता.
- कर्मचारीहरूको सक्षमता नक्शाङ्कनको आधारमा पदस्थापना तथा कार्य विवरणको जिम्मेवारी दिनुपर्नेमा सो गर्न नसकेको।
- कार्यसम्पादन मुल्यांङ्कन वैज्ञानिक नहुनु,
- नातावाद, कृपावाद, क्षेत्रीयतावाद, जातीयतावाद र चाप्लुसीवादको साथै चुक्लीवादको दबदबा,
- 🕨 कर्मचारी प्रविधिमैत्री हुनुपर्नेमा म्यानूअल मैत्री हुनु ।
- लोकसेवा आयोगको परीक्षा उत्तीर्ण गरेपछि तलब पक्का, काम गरे वापत अतिरिक्त सुविधा पाउनु पर्छ भन्ने मानसिकता,
- कर्मचारीहरू बीच सहयोग, समन्वयन, सहकार्य, सद्भाव र सिदक्षाको अभाव,
- > अत्याधिक कर्मचारीहरू सरस्वतीको साधक, काम र कर्ममा वाधक,
- आफ्नो पेशालाई आफैले मर्यादित बनाउनु पर्नेमा अरुले बनाइदेला भन्ने सोच,
- मस्कान सहितको सेवा प्रवाह नारामा मात्र सिमित,
- > जवाफदेहिता सहितको जिम्मेवारी बहन गर्न नसक्नु,
- पारदर्शिता र सशासन कागजी नारामा मात्र सिमित,
- कर्मचारीहरूमा व्यवसायिकता, इमान्दारिता, निष्ठा र उच्च नैतिकताको अभाव,
- कर्मचारीहरूमा हामी मालिक हौ र सेवाग्राही नोकर हन् भन्ने सोच,
- > कर्मचारीतन्त्रमा मत्स्य नीति (Fishery Policy)को अवलम्बन,

- नितजामुखि कर्मचारी भन्दा प्रिक्रयामुखि कर्मचारी बढी ,
- कर्मचारीहरूको कार्यसम्पादन मुल्यांड्कन वस्त्निष्ठ हन नसक्न्,
- कर्मचारीहरूको वृत्ति विकास पुर्वानुमानयोग्य नहुनु,
- कर्मचारीहरूमा कार्य बोभ्कका कारण निराशा, तनाव तथा नैराश्य उत्पन्न हन.
- उम्दा जनशक्तिलाई मानव पुँजी पलायन हुनबाट जोगाउन नसक्नु,
- संगठनमा कार्यरत मानव पुँजीहरूलाई कार्य विभाजनको अभाव,
- एउटै संगठनमा थुप्रै ट्रेड् युनियन
- > उच्च प्रशासक तथा व्यवस्थापनमा प्रविधिमैत्री ज्ञान तथा अनुभवको अभाव.
- कर्मचारीहरू आसन र शासनमा रमाउने तर प्रशासन सुधारमा ध्यान निदने,
- ➣ कर्मचारीहरूलाई राजनीतिक रंग (Political Colourization) को आधारमा विभेदकारी व्यवहार गरिन्छ भन्ने गुनासा कर्मचारीतन्त्र भित्र सुनिनु ।
- कर्मचारीहरू बीचमा Knowledge Transformation को अभाव वा Knowledge Transformation गर्दा कतै आफै ओभ्रेलमा परिने त होइन भन्ने जस्ता क्विचारको सोच मानसपटलमा विकास हुनु ।
- अत्याधिक कर्मचारीहरू Inertia को Effect बाट ग्रसित हुनु ।
 मानव पुँजीको समस्याको समाधानको सम्बन्धमा माथि औल्याएको समस्याहरूलाई उल्ट्याएर उल्लेख गर्न सिकन्छ ।

मानव पुँजी व्यवस्थापनका निवनतम प्रवृत्तिहरू:

- बढ्दो प्रतिस्पर्धा
- विश्वव्यापीकरण
- प्रविधिमा परिवर्तन
- कार्यशक्ति विविधिता
- मानवीय सम्पत्तिको लेखाङ्कन
- प्रतिभा तथा श्रम पलायन
- द्वन्द्व व्यवस्थापन र परिवर्तन व्यवस्थापन
- Outsourcing
- Contracting out
- E-Recruitment
- Portfolio Management
- Poaching/Raiding

निष्कर्षः

सक्षम, योग्य, निपुण, अनुभवी मानव पुँजीविना कुनैपिन राष्ट्रको विकासको परिकल्पना गर्नु भनेको समुन्द्रको पानी पियर प्यास मेटाउनु जस्तै हो । आज नर्वे, डेनमार्क, अमेरिका, बेलायत, क्यानाडा, जापान लगायत अन्य विकसित देशको अवस्था मजबुत हुनुमा यी देशमा भएका उम्दा जनशक्तिकै कारण हो । विशेषतः संगठनमा तीन प्रकारका श्रोत र साधनहरू हुन्छन् । Humanoware, software र Hardware ती मध्ये Humanoware परिचालन गर्न अत्यन्त जटिल हुन्छ, जित अन्य गैर मानवीय साधनलाई सञ्चालन गर्न सहज हुन्छ। मावन पुँजीलाई पहिलो प्राथमिकता दिने राष्ट्र विश्वमा जापान पर्दछ । जापानिजहरू People first then after production भन्छन । तसर्थ मानव पुँजी भनेको हरेक संगठनको रक्त सञ्चार तथा प्राण वायु हो, जसको अनुपस्थितिमा कुनैपिन कार्यसम्पादन गर्न सिक्दैन । कर्मचारीहरूलाई शीपको आधारमा Hard-skill र Soft-skill गरी दुई भागमा वर्गीकरण गरी अध्ययन अनुसन्धान गर्न सिक्टन्छ।

(यस लेखमा उल्लेख गरिएका विचार लेखकसम्बद्ध संस्थाको नभई लेखकको व्यक्तिगत र निजी विचार हुन् ।)

Financial Literacy ...

Besides, conduct abnormalities including limited levelheadedness, limited resolution, and limited personal responsibility add to sub-par dynamic in this specific situation.

There is a dearth of research that examines behavioral factors, such as consumers' limited financial knowledge (bounded rationality), to explain their underinvestment in energy-efficient technologies. Existing literature extensively examines market failures and policy measures to address them. Traditional economic models assume rational decision-making and suggest that changing the price structure should incentivize consumers to adopt energy-efficient technologies. However, behavioral economics acknowledges that individuals often face constraints in processing information and making optimal choices. Prospect theory highlights how people assess gains and losses relative to a reference point, exhibiting risk aversion towards gains and riskseeking behavior towards losses. Bounded rationality suggests that consumers, although rational, face cognitive limitations in fully considering all available information. Heuristic decisionmaking strategies simplify the decision-making process but may introduce biases. These behavioral constraints result in a knowledge-action gap, value-action gap, attitude-action gap, and intention-action gap, leading to underinvestment in energy efficiency by households.

Financial literacy plays a crucial role in consumers' ability to make informed decisions regarding investment in energyefficient appliances. It encompasses understanding financial concepts such as budgeting, saving, investing, and analyzing financial products. In the context of energy efficiency, financial literacy extends to knowledge about energy prices, consumption, and the ability to perform financial calculations. Promoting energy-related financial literacy can empower households to comprehend the impact of energy prices on their bills, make informed decisions about energy-saving technology, and analyze investment options wisely. Initiatives to promote financial literacy are cost-effective and can have a broad reach, offering benefits such as energy conservation, e nvironmental protection, and peak load management. Financial institutions can play a crucial role by raising awareness, providing resources, and offering financing options for energy efficiency.

Find full article on

https://nebeu.org.np/financial-literacy-and-energy-efficiency/

युनियनको भावि कार्ययोजना

ट्रेड युनियन ऐन, २०४९ अनुसार हरेक दुई वर्षमा युनियन निवकरण गर्नुपर्ने नियमानुसार अहिले हामी यस युनियन निवकरणको प्रकृयामा रहेका छौँ। साथै युनियनको विधानमा व्यवस्था भए बमोजिम युनियनको केन्द्रीय महाधिवेशन निकट भविष्यमा सम्पन्न गर्ने गरी तयारीमा जटिएको अवस्था छ।

उक्त केन्द्रीय महाधिवेशनले नयाँ, उर्जावान तथा सक्षम नेतृत्वहरूको चयन गर्नेमा आशातित रहेका छौँ। साथै विगतमा बैङ्क व्यवस्थापनसँग भएका/गरिएका सम्भौताहरूको पूर्ण कार्यान्वयनको लागि पहलकदमी गर्दै नयाँ र रचनात्मक कार्य मार्फत् युनियनको प्रभावकारीतालाई बृद्धि गर्दै जाने दिशातर्फ हामी लक्षित रहेका छौ।

साथसाथै कर्मचारी विनियमावली २०७९ को सुद्धिकरण र सोसँग सम्बन्धित कार्यविधिहरूको निर्माण तथा सोको प्रभावकारी कार्यान्वयनको लागि आवश्यक हस्तक्षेपकारी भूमिका निभाई श्रम सम्बन्ध सुमध्र बनाई राख्ने तर्फ दिशान्म्ख रहेका छौँ।

युनियनको प्रादेशिक तथा शाखागत भ्रमण...

त्यसैगरी लुम्बिनी प्रदेश अन्तर्गतका शाखा कार्यालयहरूको भ्रमणमा केन्द्रीय का.वा. महासचिव श्री हिर सुन्दर कुसी र केन्द्रीय सदस्य श्री संजिव खितवडा तथा मधेश प्रदेश अन्तर्गतका शाखा कार्यालयहरूको भ्रमणमा केन्द्रीय सचिव श्री सुन्दरकुमार पाल, सदस्य श्री नगेन्द्र प्रसाद महतो र सदस्य श्री मुकेशकुमार मिश्रको सहभागितामा मिति २०७९/०८/१८ देखि २०७९/०८/२१ सम्म सम्पन्न भयो।

साथै वाग्मती तथा मधेश प्रदेश अन्तर्गतका शाखा कार्यालयहरूको भ्रमण केन्द्रीय बरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री सुमन श्रेष्ठ, का.वा. केन्द्रीय उपाध्यक्ष श्री भोलानाथ पौडेल, केन्द्रीय सचिव श्री सन्तोष श्रेष्ठ, र सदस्य श्री प्रविण खतिवडाको सहभागितामा मिति २०७९/१०/०९ देखि २०७९/१०/१३ सम्म सम्पन्न गरियो।

त्यस्तै गण्डकी प्रदेशका शाखाहरूको भ्रमण यस युनियनका का.वा. केन्द्रीय अध्यक्ष श्री अनिल तामाङ्ग योञ्जन, वरिष्ठ उपाध्यक्ष श्री स्मन श्रेष्ठ,

नयाँ वर्ष २०८० सालको श्रुभअवसरमा नीब्रयु सन्देशका पाठकवर्ग, लेखक तथा नेपाल बैंड्स लिमिटेडमा कार्यरत सम्पूर्ण कर्मचारीहरूमा नयाँ जोश, जाँगर, स्पूर्णिका साथै शान्ति, सुरुवास्थ्य र समृद्धीको हार्दिक मङ्गलमय श्रुभकामना व्यक्त गर्दधौँ।

नेपाल बैंङ्क कर्मचारी युनियन

का.वा. केन्द्रीय उपाध्यक्ष श्री भोलानाथ पौडेल, केन्द्रीय सदस्य श्री विकास नेपाली र केन्द्रीय सदस्य श्री राजेन्द्र देउलाद्धारा मिति २०७९/१२/१९ देखि २०७९/१२/२३ सम्म गरिएको थियो।

हालसालै वाग्मती प्रदेश अन्तर्गतका शाखाहरूको भ्रमण यस युनियनका केन्द्रीय विरष्ठ उपाध्यक्ष श्री सुमन श्रेष्ठ, केन्द्रीय उपाध्यक्ष श्री अनिता कायष्ठ, केन्द्रीय का.वा. महासचिव श्री हिर सुन्दर कुसी, केन्द्रीय का.वा. सिचव श्री कल्पना पराजुली, सदस्य श्री सुजा त्वाती, केन्द्रीय सदस्य श्री विकास नेपाली र केन्द्रीय सदस्य श्री दिपेन्द्र कार्कीको संलग्नतामा मिति २०८०/०१/११ देखि २०८०/०१/१४ सम्म भएको थियो।

आर्थिक लेख माग गरिएको सम्बन्धमा सूचना ! सूचना !! सूचना !

अर्थ, वित्त, बैंकिङ्ग, विमा र व्यवस्थापन सम्बन्धी विषयहरूमा लेखिएका विषयगत, व्याख्यात्मक वा विवेचनात्मक सबै प्रकारका लेखहरू यस युनियनको वेवसाईट nebeu.org.np मा प्रकाशित गर्नको लागि माग गर्दछौँ। लेखहरू दैनिक रूपमै प्रकाशित गर्न सिकने भएकोले समय सिमा नरहेको जानकारी समेत प्रदान गर्न चाहन्छौँ। साथै यस पित्रकामा प्रकाशन गरिएका लेखहरू माथि उल्लिखित वेवसाईटमा समेत प्रकाशन गरिएको जानकारी गराउँदछौँ।

सम्पर्कः नेपाल बैङ्ग कर्मचारी युनियन फोन नं.: ०१-५९७१२२, एक्सटेन्सन ४६० ईमेलः nebeu@nepalbank.com.np

प्रधान सम्पादक : अनिल तामाङ्ग योञ्जन, सम्पादक : हरि सुन्दर कुसी व्यवस्थापन : भोलानाथ पौडेल